

ת"פ 14471/07/13 - מדינת ישראל נגד מוסטפה תופחה, נסים חדאד

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אריה רומנוב

ת"פ 14471-07-13 מדינת ישראל נ' תופחה ואח'

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מוסטפה תופחה
2. נסים חדאד
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד מוריה בינה - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

ב"כ נאשם 1: עו"ד עיסא מוחמד

ב"כ נאשם 2: עו"ד רמי עותמאן

גזר דין

כללי וכתב האישום המתוקן

1. ביום 24.2.15 הורשע נאשם 1, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש בתיק זה, בעבירות של סיכון חיי אדם - לפי סעיף 232(2) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף - לפי סעיף 10(א) בצירוף סעיף 62(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.
2. ביום 19.3.15 הורשע נאשם 2, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש בתיק זה, בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל - לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, והפרעה לשוטר - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

3. ואלה המעשים: במועדים הרלוונטיים לכתב האישום נהג נאשם 1 ללא רישיון נהיגה בתוקף. כמו כן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא היה נאשם 2 רשום במרשם האוכלוסין של מדינת ישראל ולא היה לו אישור כדן לשהות בישראל.
4. ביום 4.7.13, בשעה 15:20 או בסמוך לכך, ברחוב דרך החורש בשכונת רמות בירושלים, נסעו השוטרים דניאל מזרחי (להלן: "השוטר מזרחי") ודוד פיקארד (להלן: "השוטר פיקארד"), בניידת משטרה סמויה. בשלב מסוים, הבחינו השוטרים ברכב מסוג פורד אקוולין בצבע לבן (להלן: "הרכב"), כשבתוכו ישובים הנאשמים. הרכב חנה בצדו השני של הכביש, סמוך לבית מס' 34. נאשם 1 ישב במושב הנהג ונאשם 2 ישב במושב שלצידו.
5. כאשר התקרבו השוטרים עם הניידת אל הרכב על מנת לבדוק אותו, הבחינו בהם הנאשמים והחלו בנסיעה ברחוב דרך החורש לכיוון רחוב האורנים. השוטרים צפרו לנאשמים והבהבו על מנת לסמן להם לעצור. נאשם 1 הביט בשוטרים דרך המראה והשוטר מזרחי סימן לו עם ידיו לעצור. בתגובה, החל נאשם 1 להימלט בנסיעה מהירה. בשלב זה, הפעיל השוטר פיקארד את מערכת הכריזה וקרא לנאשמים לעצור וכן הפעיל את מערכת הסירנה. הנאשמים התעלמו מכל אלה והמשיכו בנסיעה מסוכנת לרחוב האורנים. בהגיעם לצומת של רחוב האורנים עם אבן שמואל, פנו הנאשמים שמאלה לרחוב אבן שמואל. בנסיעתם, עקפו הנאשמים כלי רכב וגרמו להם לסטות מנתיבם.
6. בהמשך רחוב אבן שמואל בוצע מחסום באמצעות ניידת אחרת ובה השוטרים טלהון גתהון, יונתן בן עזרא ורידאן גאנב, במטרה לעצור את הנאשמים. השוטר רידאן הניח על גג הניידת אור כחול מהבהב והפעיל את הסירנה, ואילו השוטר גתהון ירד מהרכב והמתין לצידו. הנאשמים המשיכו בנסיעה לעבר המחסום. הנאשמים כמעט ופגעו עם הרכב בניידת והמשיכו בבריחתם, סטו עם הרכב שמאלה לנתיב הנגדי, תוך שהם מאיצים את מהירות נסיעתם.
7. כאשר הגיעו הנאשמים לצומת של רחוב אבן שמואל עם דרך החורש, פנו ימינה והמשיכו בנסיעה על רחוב צונדק לכיוון רחוב אסירי ציון. ברחוב צונדק, סטו הנאשמים לנתיב הנגדי והמשיכו בנסיעה, בניגוד לכיוון התנועה, תוך שהם גורמים לכלי רכב שנסעו מולם לסטות לצדי הכביש, וכך המשיכו בנסיעתם עד לצומת, שם פנו שמאלה לרחוב אסירי ציון.
8. במהלך המרדף הפעילו השוטרים את הסירנה המשטרית וקראו לנאשמים לעצור.
9. הנאשמים המשיכו בנסיעתם לכיוון ציר גולדה ופנו ימינה לכיוון היציאה משכונת רמות. כאשר הגיעו לרמזורים והבחינו בעומס תנועה במקום, ניסו הנאשמים לעבור בין כלי רכב שעמד ברמזור לבין "אי תנועה" שהיה במקום ופנו ימינה חזרה לרחוב יגאל, תוך שהם גורמים לכלי רכב מסוים וקטנוע לסטות ממסלולם.
10. בהגיעם לכיכר של רחוב יגאל, איבדו מעט הנאשמים את השליטה על הרכב ועלו על "אי תנועה", הרכב התנדנד לצדדים ולאחר מכן המשיך בנסיעה לרחוב אבן שמואל, שם נסע בניגוד לכיוון התנועה.
11. בצומת של רחוב אבן שמואל עם רחוב האורנים, פנו הנאשמים שמאלה לרחוב האורנים, במקום היו אותה עת הולכי רגל רבים ולפיכך האטה הניידת את מהירות נסיעתה. הנאשמים המשיכו בנסיעה מהירה עד לסוף הרחוב, שם פנו שמאלה על דרך החורש והגיעו לצומת בה היו פרושים אותה עת מספר ניידות לרוחב הכביש וכן דוקרנים על הכביש, אשר חסמו את הציר והנאשמים נאלצו לעצור את הרכב.

12. כאשר ניסו השוטרים לעצור את הנאשמים, התנגדו לכך הנאשמים. נאשם 2 השתולל וניער את כל חלקי גופו וניסה להימלט תוך שהוא מנסה להדוף את השוטרים ואף פגע עם מרפקו ביד ימין של השוטר גתהון וגרם לו לכאב. כאשר ניסה השוטר פיקארד לעוצרו, המשיך נאשם 2 להתנגד לכך.

13. בחיפוש ברכבם של הנאשמים נמצאה כמות גדולה של ביצים.

14. אקדים ואציין, כי הגם שברכב נכחו שני הנאשמים, הרי שמעשה ההימלטות מכוחות המשטרה והעבירות שבוצעו על רקע זה יוחסו בכתב האישום המתוקן רק לנאשם 1, אשר נהג ברכב, ולא לנאשם 2, לו יוחסו עבירות אחרות.

תסקיר שירות המבחן

15. בעניינו של נאשם 1 הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. יוער, כי בעניינו של נאשם 2 לא התבקש שירות המבחן להכין תסקיר, וזאת על פי בקשת בא כוחו.

16. מהתסקיר מיום 28.5.15 עולה, כי נאשם 1 הינו כבן 22, רווק, מתגורר עם משפחתו בעיר העתיקה בירושלים. משפחת המוצא של נאשם 1 מונה זוג הורים ו-7 ילדים, כאשר נאשם 1 הוא הרביעי בסדר הלידה והראשון בבנים. אביו של נאשם 1 עבד בעבר כנהג אוטובוס תיירים ואולם לאחרונה חדל לעבוד, וזאת על רקע מצב בריאותי לקוי. אימו של נאשם 1 אינה עובדת. נאשם 1 סיים 12 לימוד בבית ספר פרטי והוא בעל תעודת בגרות. עובר למעצרו בתיק זה למד נאשם 1 עברית ואנגלית ב"מכון מגיד" במכינה לדוברי ערבית, וזאת כבסיס ללימודי הנדסה אותם תכנן ללמוד. בגיל 19 החל נאשם 1 לעבוד בעבודות מזדמנות. טרם מעצרו עבד בסופר "רמי לוי", ובמועד עריכת התסקיר עבד נאשם 1 בחברת למיזוג אוויר. נאשם 1 נעדר הרשעות קודמות. עם זאת, יש לחובתו של נאשם 1 מספר הרשעות בתחום התעבורה. בהתייחס למעשים מושא עניינו מצוין בתסקיר, כי נאשם 1 התקשה לקבל על עצמו אחריות מלאה והתקשה לעמוד על חומרת העבירות. הנאשם הביע צער על הפגיעה שנגרמה להוריו בעקבות מעשיו ומעצרו, וביטא קושי לנוכח התנאים המגבילים בהם הוא מצוי כיום ולנוכח חוסר הוודאות באשר לעתידו, פרנסתו, ולימודיו. כגורמי סיכוי לשיקום ציין שירות המבחן את העובדה שנאשם 1 נעדר עבר פלילי; את העובדה שהוא מצוי בראשיתו של מסלול אקדמי לרכישת מקצוע; ואת ההתרשמות שקיימות מערכות תמך תקינות, הן משפחתית והן חברתית. עם זאת, כגורמי סיכון צוינה ההתרשמות כי נאשם 1 הוא בעל אישיות בלתי בשלה וכי הוא סובל מקושי בדחיית סיפוקים. עוד התרשם שירות המבחן מנטייה לטשטוש בעייתיות בהתנהגותו של נאשם 1 ומקושי בקבלת סמכות ובעמידה בגבולות. עם זאת, התרשמות שירות המבחן היא, כי לניהול ההליך המשפטי נגד נאשם 1 ובכלל זה מעצרו במשך כחודש ימים; מעצר בית ממושך; והתנאים המגבילים בהם הוא נתון כעת, ישנה השפעה אפקטיבית ומרתיעה עליו. בסיכומי של דבר, שירות המבחן המליץ כי לא תוטל על נאשם 1 ענישה מחמירה בדרך של מאסר בפועל, וכי ככל שיוטל על הנאשם עונש של מאסר, ההמלצה היא שזה ירוצה בדרך של עבודות שירות. זאת, בפרט, על רקע גילו הצעיר של נאשם 1 והחשש מפני חשיפתו לסביבה עבריינית בין כותלי הכלא. עוד המליץ שירות המבחן על העמדתו של נאשם 1 בצו מבחן לשנה.

17. כאמור, בעניינו של נאשם 2 לא התבקשה עריכת תסקיר על ידי שירות המבחן. לבקשת בית המשפט מסר ב"כ נאשם 2 את הפרטים הבאים אודותיו: נאשם 2, יליד 1994, כבן 21 היום. נאשם 2 מתגורר בענתא שמחוץ לתחומי העיר ירושלים והוא אינו מחזיק בתעודת זהות ישראלית. נטען, כי אימו של הנאשם תושבת ישראל וכי גם לחלק מאחיו יש תעודות זיהוי ישראליות, אלא שלא עלה בידו של נאשם 2 להוכיח אורח חיים רצוף בישראל, המהווה תנאי לקבלת תעודת זהות ישראלית. לפי הנטען, נאשם 2 אינו עובד כיום. הנאשם סיים 8 שנות לימוד

ועזב את לימודיו על מנת לסייע בפרנסת משפחתו.

טיעוני הצדדים לעונש

18. בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ המאשימה את החומרה במעשיו של נאשם 1 אשר באה לידי ביטוי בסיכון משתמשי הדרך ובזלזול בגורמי אכיפת החוק. עוד ציינה ב"כ המאשימה בטיעוניה את האמור בתסקיר שירות המבחן באשר לקושי של נאשם 1 להבין את חומרת מעשיו. על רקע זאת סבורה המאשימה כי מתחם הענישה נע בין 3 ל- 5 שנות מאסר, וכי יש למקם את נאשם 1 ברף התחתון של המתחם הנ"ל. המאשימה עותרת עוד להטלת עונש של מאסר מותנה; פסילת רישיון נהיגה; פסילה מותנית; וקנס. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בתמיכה לטיעוניה.

19. בהתייחס לנאשם 2 נטען, כי אין מיוחסת לו מעורבות במעשה ההימלטות שיוחס לנאשם 1. נאשם 1 הורשע, כאמור, בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין ובעבירה של הפרעה לשוטר, וזאת על רקע התנגדותו למעצר. ב"כ המאשימה ציינה את חומרת המעשים והפנתה לפסיקה מטעמה. המאשימה סבורה, כי מתחם הענישה הראוי בעניינו של נאשם 2 נע בין 2 ל- 7 חודשי מאסר וכי יש למקם את נאשם 2 באמצע המתחם.

20. בטיעוניה לעונש טען ב"כ נאשם 1 מנגד, כי מעשיו של נאשם 1 נמצאים ברף התחתון של עבירת סיכון חיי אדם, וכי הטלת עונש של מאסר בפועל תהווה חריגה ממשית ממתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין. ב"כ נאשם 1 ציין, כי מדובר באירוע לא מתוכנן אשר התגלגל והתרחש באופן ספונטאני. עוד צוין, כי בסופו של דבר לא נגרם נזק לא לאדם ולא לרכוש. ב"כ נאשם 1 הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם. ב"כ הנאשם סבור, כי מתחם הענישה במקרה זה מתחיל ב- 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות. ב"כ נאשם 1 תיאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם וציין, כי עצם ההרשעה היא מבחינתו עונש חמור מאוד שיגרום לו נזק גדול בעתיד. עוד ציין ב"כ נאשם 1 את התקופה בה היה הנאשם נתון במעצר ממש ובהמשך במעצר בית מלא במשך תקופה ארוכה. גם ב"כ נאשם 1 הפנה לפסיקה מטעמו.

21. נאשם 1 אמר בישיבת הטיעונים לעונש כי הוא מצטער על כל מה שקרה. הוא ציין, כי הוא עובד כיום בתחום מיזוג אוויר, משתכר שכר מינימום, וכי הוא צבר חובות בתקופת מעצר הבית אותם עליו להחזיר. הנאשם ציין כי הוא מעוניין לשוב לחייו וללימודים.

22. בטיעוניה לעונש תיאר ב"כ נאשם 2, כאמור, את נסיבותיו האישיות של נאשם 2. ב"כ נאשם 2 טען, כי בשים לב לכך שמדובר בעבירה ראשונה מצידו של נאשם 2, הרי שעל פי רמת הפסיקה הנוהגת בנסיבות שכאלה יש מקום להסתפק בתקופת מעצרו של נאשם 2, המהווה, לשיטתו, עונש חמור בנסיבות העניין. על רקע זאת עותר ב"כ נאשם 2 להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולהטיל עליו עונש של מאסר מותנה. בהקשר זה צוין, כי מבחינתו של נאשם 2 מדובר בעונש חמור שכן כל עוד העונש תלוי ועומד הוא לא יוכל לפנות לרשויות ולקבל אישור כניסה לישראל.

23. בישיבת הטיעונים לעונש תיאר נאשם 2 את מצבו המשפחתי ואת רקעו.

24. בסיום ישיבת הטיעונים לעונש ביקשתי כי הממונה על עבודות השירות יחווה דעתו באשר למידת התאמתו של נאשם 1 למסגרת זו. מחוות דעתו של הממונה מיום 29.7.15 עולה, כי נאשם 1 נמצא מתאים למסגרת של עבודות שירות.

דין

25. גזירת דינם של הנאשמים תיעשה במסגרת הוראת תיקון 113 לחוק. אקדים ואומר, כי אמנם הנאשמים הורשעו בשתי עבירות, כל אחד, ואולם אני סבור כי הן מהוות אירוע אחד. לפיכך גזר הדין יינתן בהתאם להוראות סעיף 40(א) לחוק.

26. בשים לב לכך שהמעשים והעבירות המיוחסים לכל אחד מהנאשמים שונים, אתייחס לכל אחד מהם בנפרד.

27. סעיף 40 לחוק קובע, כי מתחם הענישה ייקבע תוך התחשבות "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

נאשם 1

28. אין צורך להרחיב באשר לערכים החברתיים שנפגעו בעניינו. נהיגה פראית ברכב מסכנת את שלום הציבור ואת שלומם של יתר משתמשי הדרך, ובריחה והימלטות מגורמי אכיפת החוק מהווה פגיעה בשלטון החוק. נהיגה ללא רישיון מסכנת אף היא את ציבור הנהגים ומשתמשי הדרך.

29. העבירה המרכזית בעניינו של נאשם 1 היא סיכון חיי אדם. כפי שצינתי, אני סבור שיש לראות את שתי העבירות בהן הורשע נאשם 1 בבחינת אירוע אחד.

30. בהקשר ל"מדיניות הענישה הנהוגה" הפנה כל אחד מהצדדים לפסיקה בתמיכה לעמדתו. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי דין שבהם הוטלו בגין עבירה של סיכון חיי אדם עונשי מאסר שנעים סביב 4 שנות מאסר (רא' למשל ת"פ (מחוזי-תל אביב יפו) 5078-04-13, מיום 4.11.13 - סקירת הפסיקה בעמודים 93-94 לגזר הדין). מנגד, ב"כ נאשם 1 הפנה לפסקי דין שבהם הוטלו עונשים קלים יותר בגין עבירה זו, אשר נעו בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל (רא' למשל ת"פ (חיפה) 36272-01-13, מיום 19.2.14 שם הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ע"פ 4894/13, מיום 23.1.14, שם הוטל על ידי בית משפט קמא עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, וערעור הנאשם לבית המשפט העליון על גזר הדין נדחה).

31. אני סבור כי מתחם הענישה הראוי בעניינו נע בין 6 חודשי מאסר שעשויים במקרים מסוימים להיות מרוצים בעבודות שירות, לבין 4 שנות מאסר. בקביעה זו מביא אני בחשבון, בין היתר: את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מנהיגתו המסוכנת של נאשם 1 בניסיונו להימלט מכוח המשטרה. מנגד, מביא אני בחשבון כי אין מדובר במעשה מתוכנן מצידו של נאשם 1, אלא באירוע ספונטאני שהתגלגל כפי שהתגלגל, וכי למרבה המזל תוצאות האירוע היו שלא נגרם נזק לאדם או לרכוש.

גזירת עונשו של נאשם 1

32. סקירת הפסיקה אליה הפנו הצדדים מלמדת, כי ככלל, מדיניות הענישה בעבירה מסוג זו שבעניינו ובנסיבות של הימלטות מכוח משטרה היא הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. אלא שאני סבור כי במקרה שלפנינו, מהטעמים שאפרט להלן, קיימת הצדקה להקל עם נאשם 1 ולהטיל עליו את העונש המצוי בתחתית מתחם הענישה הראוי אותו קבעתי לעיל. בטרם אציין את הטעמים המובילים למסקנה זו, מוצא אני לנכון להביא דברים שנאמרו שע"פ 5622/07 **מדינת ישראל נ' קרדונה**, מיום 24.9.07, היפים לעניינו בהקשר זה (פסקה 8 לפסק הדין):

"...אין חולק כי המעשים שבגינם הורשעה המשיבה חמורים הם ביותר. תופעת הנהיגה הפרועה בכבישים, אשר לצערנו יותר ויותר קשה כיום לומר כי מאפיינת היא אך איזור כזה או אחר בארצנו, גובה קרבנות כמעט מידי יום ביומו. בית משפט זה אשר שב ונדרש לתופעה חזר והדגיש כי חברה מתוקנת כשלנו אינה יכולה להשלים עם מצב שבו אזרחים, בגילאים שונים וממגוון רקעים ומגזרים באוכלוסייה, עושים בכבישי הארץ כבשלהם, בהפגנם נהיגה חסרת כל רסן ונעדרת כל מורא, הכוללת בחובה הפרה של כללי התנועה, התעלמות מגורמי אכיפת החוק הפועלים לשמירת בטיחותנו בדרכים, וכן יצירת סיכון ממשי לחיים, כמו גם נזק לרכוש פרטי וציבורי. כחלק מן המאמץ למגר את התופעה ולהבטיח את שלום הציבור מפניה, נקבעה בפסיקתנו מדיניות ענישה מחמירה ביחס לעבירות הכרוכות בה, וכפי שנאמר:

"מזה מספר שנים קנתה לה מציאות חדשה בכבישים בדרום הארץ, כאשר נהגים נוסעים במהירות מופרזת, לעתים קרובות בטבורה של עיר, ותוך זלזול מופנן ומתגרה באנשי החוק. על רקע אותה מציאות התריע בית משפט זה בעבר, על הסכנה הנשקפת לנוסעים תמימים שלרוע מזלם נקלעים לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה, במיוחד נוכח נגע התאונות הגובה, כמעט כמעשה של יום-יום, קורבנות בחיי אדם. כדי לתרום את תרומתנו למלחמה בנגע זה, קבענו כי יש להחמיר בענישה ... (ע"פ 2100/06 מדינת ישראל נ' אבולקיען (לא פורסם, 7.6.2006) והפניות שם)

ואולם, לצד זאת שבנו והדגשנו כי רף הענישה שנקבע ביחס לעבירות שבענייננו אינו רף ענישה כובל שאין לסטות ממנו אלא התוויה של המדיניות הראויה בסוגיה, וכי: "מטבע הדברים, מצווה הערכאה הדיונית לבחון את נסיבותיו האישיות של כל נאשם הנקרא לתת את הדין בפניה" (ע"פ 1535/06 מדינת ישראל נ' לוי (לא פורסם, 7.6.2006)). ענייננו איפוא בשאלת האיזון הראוי בין מכלול השיקולים הצריכים לעניין, ובפרט בין האינטרס הציבורי בגזירת עונש שיהיה בו כדי לבטא את תפיסתנו באשר לחומרת העבירות האמורות, כדי להעניק משקל הולם לסיכון הממשי הטמון בהן וכדי להרתיע באופן אמיתי מפני ביצוען, לבין השיקולים האינדיבידואליים של כל נאשם ונאשם ובכללם השאיפה להביא לתיקונם ולשיקומם של הנאשמים.

33. בעניין קרדונה הוטל על נאשמת שהורשעה בביצוע עבירה של סיכון חיי אדם שעה שנכנסה שיכורה לרכב לא לה, כשהיא אינה בעלת רישיון נהיגה, ונהגה בו תוך שהיא נמלטת מניידות משטרה שדלקו אחריה במטרה לעוצרה עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש נדחה, תוך שבית המשפט העליון הפנה לנסיבות האישיות המיוחדות של אותו מקרה אשר הצדיקו את קבלת המלצת שירות המבחן ולהימנע משליחתה של הנאשמת למאסר מאחורי סורג ובריח, ובכלל זה: גילה הצעיר של הנאשמת, היעדר עבר פלילי, ותהליך שיקום חיובי בו היתה מצויה הנאשמת. בפסק דינו של בית המשפט העליון הודגש, כי הציפייה היא שפסק הדין יהווה עבור הנאשמת תמרור אזהרה ברור וחד משמעי מפני מעידה נוספת, וכי ניתנת לה הזדמנות נוספת וחד פעמית אשר לא תחזור על עצמה, ככל שיתברר שהנאשמת לא למדה את הלקח מאותו ניסיון.

34. מתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של נאשם 1 עולה, כי עניין לנו באדם צעיר, נורמטיבי בדרך כלל, בעל תעודת בגרות, אשר עובר לאירוע מושא עניינו היה מצוי בראשיתו של הליך אקדמי לרכישת מקצוע. בהקשר זה טען ב"כ נאשם 1, כי לאחר שחרורו של הנאשם למעצר בית נעשה ניסיון להחזירו ללימודים, ואולם הניסיון לא צלח, וזאת לאחר שמוסד הלימודים סירב לקבלו בחזרה על רקע המקרה מושא תיק זה. כפי שצוין בתסקיר

שירות המבחן וכפי שמסר הנאשם בשיבת הטיעונים לעונש, הוא עובד בחברה למיזוג אוויר. לתיק בית המשפט הוגש מכתב (מיום 14.5.15) מטעם מעסיקו של הנאשם, מר מיוסט יוסי, ובו נאמר, כך: "**עובד בחברתי מזה כ-3 חודשים. העובד מגיע בזמן ולא מחסיר... אנו מקווים כי ישתלב בחברתנו וילמד את המקצוע על מנת להתקדם בעבודתו. העובד שקט, מסור, ומבצע את עבודתו...**".

35. נאשם 1 נעדר עבר פלילי, למעט עבר תעבורתי שאינו מכביד. לכך יש להוסיף את העובדה שנאשם 1 שהה במעצר ממש במשך כשלושה שבועות וחצי; היה נתון במעצר בית מלא במשך תקופה של כשנה ושבעה חודשים; ובמעצר בית "לילי" עד היום. התרשמות שירות המבחן היא, כפי שצוין לעיל, כי יש בכל אלה כדי להוות גורמים מרתיעים מבחינת נאשם 1 מפני חזרה על התנהגות עבריינית בעתיד. עוד מביא אני בחשבון את נסיבותיו האישיות של נאשם 1, ובכלל זה את מצבו הבריאותי של אביו, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן.

36. במצב דברים זה, אני סבור כי גם בעניינו אין מקום להשיב את נאשם 1 אל כותלי הכלא, וניתן לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על נאשם 1 עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, חלף מאסר מאחורי סורג ובריח. עם זאת, מוצא אני לנכון להבהיר לנאשם 1 כי בית המשפט פועל עימו במידת הרחמים, וכי ניתנת לו כעת הזדמנות חד פעמית לעלות מחדש על דרך המלך ולנתב את חייו למקום חיובי וטוב.

37. סיכומי של דבר. לאחר שנתתי דעתי לטענות שהעלו באי כוח הצדדים, לפסיקה שהציגו, ובשוקלי את השיקולים לכאן ולכאן, אני מחליט להטיל על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. מקום ריצוי עבודות השירות ומועד התחלתו יהיו בהתאם לאמור בחוות דעתו של הממונה מיום 29.7.15.

ב. עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא את העבירה בה הורשע בתיק זה.

ג. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה במשך שנתיים מיום מתן גזר הדין.

ד. קנס בסך של 5,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו, אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.16.

ה. בהתאם לאמור בתסקיר, אני מעמיד את נאשם 1 בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים מהיום.

נאשם 2

38. כאמור, נאשם זה הורשע בשתי עבירות, שהייה בלתי חוקית בישראל והפרעה לשוט.

39. גם בעניינו של נאשם 2 טענו ב"כ הצדדים באשר לעונש הראוי במקרה זה. המאשימה סבורה, כי העונש הראוי בעניינו מצוי במרכז של המתחם שנע בין 2 ל-7 חודשי מאסר בפועל. מנגד, ב"כ נאשם 2 סבור כי ניתן להסתפק בתקופת מעצרו של נאשם 2, כשלושה שבועות וחצי, ולהטיל עליו עונש צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה.

40. בהביאי בחשבון את מכלול השיקולים לכאן ולכאן, ובכלל זה: העובדה שנאשם 2 נעדר עבר פלילי; מדובר בעבירה ראשונה של כניסה לישראל; ותקופת מעצרו של נאשם 2, אני מחליט להטיל על נאשם 2 את העונשים
עמוד 7

הבאים:

א. 28 ימי מאסר, בניכוי תקופת מעצרו (מיום 4.7.13 ועד ליום 31.7.13).

ב. עונש של 2 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

המזכירות תמציא את גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד בתשרי תשע"ו, 7 באוקטובר 2015, במעמד הנוכחים.

אריה רומנוב, שופט